

Пише: Владимир Јевтић
уторак, 26 јул 2011 01:50

Чitava нација је у шоку док је свет потресен. Ужасне и трагичне вести из Норвешке. Масовни убица Андерс Беринг Бреивик убио је – према последњим извештајима – 76 људи [\[1\]](#), док су медији јавили да је првобитни број жртава износио 92 особа у два одвојена напада у Ослу и на острву Утоја [\[2\]](#). Ради се о ужасном злочину који мора бити најстрожије осуђен и кажњен. Норвешка јавност позива да се заостри максимална казна која по правосудном систему те земље износи 21 годину, док многи посетиоци социјалне мреже Фејсбук позивају и на смртну казну, што је према наводној изјави самог Бреивика и била његова жеља. Ово је без сумње чин који ће у наредном периоду представљати најважнију вест у читавом свету. Од масовних медија имали смо прилику да добијемо мноштво контрадикторних информација, укључујући и коначан биланс несрећно страдалих особа, али је чудно што је толико мало питања која се односе на читав случај, јер – видећемо у наставку – околности нису тако лако објашњиве. Наиме, наш циљ је да поставимо одређена питања, без претензије да на њих дамо коначан и дефинитиван одговор, али сама природа овог ужасног злочина нас тера да се запитамо под којим околностима се заправо он одиграо?

Медији су известили да је реч о особи која је хришћански фундаменталиста, присталица десно оријентисаних политичких струја и недавни масон, али шта заправо стварно знамо о починитељу овог злочина? Ништа – гласи једноставан одговор, јер Андерс није поседовао чак ни досије у полицији. Тек сада светски медији говоре о његовом манифесту у коме он изражава своје антиисламске идеје и своју оријентацију која говори о стању његовог ума. Како то да тек у овом тренутку бива откривен његов манифест у коме он себе види као крсташа припадника темпларског витешког реда који ће “очистити” Европу? [\[3\]](#)

Пише: Владимир Јевтић
уторак, 26 јул 2011 01:50

Такође, ни у једном званичном извештају се не помиње тип наоружања који је овај масовни убица користио приликом овог злочиначког акта осим да је био опремљен тзв. дум-дум мецима који наносе веома тешка оштећења ткива. Али, како је он могао доћи до такве врсте муниције осим у некој врсти кућне радиности? Опет се поставља питање како његове активности никоме раније нису скренуле пажњу? “Андрес Беринг Бреивик је током пуцњаве на острву Утоја користио дум-дум метке, направљене да се распрсну у организму и изазову велике унутрашње повреде, изјавио је за АП доктор Колин Пул, шеф хирургије у болници Рингрикет.”

[4]

Осим тога не помиње се ни врста експлозивне направе која је коришћена у нападу у Ослу – сем спекулација да је, наводно, приликом израде паклене направе као једна од компоненти коришћено и вештачко ђубриво. Ова чињеница поново нас упућује на то да је Андерс све сам организовао и да није имао сараднике, у шта је јако тешко поверовати.

Имали смо прилике да видимо многобројна тела младих људи која су примећена на читавом острву, али поново морамо да питамо да ли је то заиста могла да учини једна особа, чак и уз коришћење поменуте дум-дум муниције? Чак и да је масовни убица са собом носио аутоматско оружје са оквиром повећаног капацитета, какав се рецимо користи у неким варијантама аутоматске пушке АК-47, једном човеку би било јако тешко да убије толики број младих људи који су се након првих пуцњева разбежали тражећи спас. Наравно, у питању је острво са веома мало могућности за бег, али зашто медији не објављују тип оружја који је Андерс користио у овом невиђеном масакру? По свему судећи ова трагична прича је препуна питања која ће, без сумње, остати без одговора.

У читавом овом крвавом контексту никако не смемо да заборавимо ни гнусну политизацију једне трагедије. Норвешки и српски народ везује једно искрено пријатељство, које своје корене вуче још из периода Другог светског рата – када су Норвежани несебично помагали српским заробљеницима, услед чега је и у центру Горњег Милановца подигнут споменик захвалности Норвешкој. Ипак, актуелну политику Норвешке – чланице НАТО-а – карактеришу топло-хладни односи када је у питању међународно ангажовање у разним операцијама агресије НАТО пакта. Под овим пре свега мислимо на бомбардовање Србије 1999. године. Норвешка се укључила у бомбардовање по диктату осталих чланица НАТО пакта, али је и била једна од првих

Пише: Владимир Јевтић
уторак, 26 јул 2011 01:50

земаља које су се повукле из агресије. Сличан, ако не идентичан, сценарио се сада понавља и у Либији одакле ће се Норвешка по свим изгледима повући из ваздушне кампање. “Министар одбране Грете Фаремо изјавила је да се нада да ће НАТО савезници разумјети ову одлуку јер је Норвешка мала земља и “не може приуштити одржавање борбених авиона дужи временски период.” [5]

Међутим, зашто се тек сада обелодањују Андерсови ставови по питању српског народа, Радована Караџића и осталих прича које поменутог злочинца везују за тобожу велику оданост, поштовање и љубав према српском народу и његовој борби против ширења ислама у Европи? Наравно, одмах су се умешали наши родоначелници “роевропске” Србије да својим изјавама изазову додатну мучнину. Димитријевић и Дерета су повезали пропаганду Слободана Милошевића са ставовима Норвежанина које је он изнео у свом манифесту [6] објављеном на интернету пре него што је извршио стравичне злочине. Сада се намеће природно још једно питање, уколико је тај поменути манифест, у коме је Андерс подробно анализирао историју Србије још од косовског боја и у коме се наводно дивио и кнезу Лазару, објављен пре злочина зашто нико није ни прстом мрдноу да тако нешто спречи или Андерса лиши слободе? Све ово на жалост наликује једном жалосном и дегутантном сценарију у којој су политички елементи неизбежни. Поставићемо још једно питање које ће такође остати без одговора. Хришћански фундаменталиста је убио хришћане: да ли би истински хришћански фундаменталиста учинио тако нешто макар био он и незадовољан званичном политиком своје владе? “Тридесет двогодишњи Норвежанин је наводно рекао да је НАТО бомбардовање Србије 1999. била кап која је препунила чашу зато што је симпатизовао борбу Срба против етничких албанских муслимана на Косову и њихово протеривање у Албанију. Годину дана раније он је изјавио како је свестан да се, по његовим речима “исламизација Европе не може зауставити мирним средствима.” [7]

На крају, навешћемо још један чудан податак који читаву ову трагичну причу чини још загонетнијом. Наиме, норвешка полиција је саопштила да је полицајац који је требао да обезбеђује острво практично нестао! “Он није био на службеној дужности за време напада и до сада се не зна где је.” [8] Читав догађај покреће лавину питања и чини се да је званична слика која нам се сервира преко медија сасвим другачија од стварности.

Масакр у име хришћанског фундаментализма - хоће ли опет Срби бити криви?

Пише: Владимир Јевтић
уторак, 26 јул 2011 01:50

Веома је занимљиво што се Срби, који су у уму једног злочинца заправо крсташки ратници, поново “лоши момци” и то је прича коју су до сада запамтили и врапци на грани. Али, нажалост, премисе су потпуно јасне и из њих природно следи закључак о поновној сатанизацији српског народа у догађају који ће, по свом трагичном епилогу, обележити савремену историју државе Норвешке.

[1] http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2011&mm=07&dd=25&nav_category=78&nav_id=527675

[2] <http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/10/Svet/929580/Norve%C5%A1ka+u+suzama.htm>

[3] <http://www.msnbc.msn.com/id/43874935/>

[4] <http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/10/Svet/929580/Norve%C5%A1ka+u+suzama.htm>

[5] <http://www.istinaolibiji.com/iz-minute-u-minutu/818-novi-raskol-norveska-se-povlaci-iz-napada.html>

[6] http://www.b92.net/video/videos.php?nav_category=905&yyyy=2011&mm=07&dd=25&nav_id=527733

[7] http://www.google.com/hostednews/ap/article/ALeqM5jREZaKntVIRXokHei_MJBFkXK-XQ?docId=605e7ef9e8a34e5f8db0efdba04e3553

[8] <http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/10/Svet/929912/Breivik+pred+sudom.html>